

Yavrucak

– YunusBildiren · 25 Ağustos 2010

Hayatım boyunca
yaşam adına ömür törpüsünde
acı adına ne varsa
topunun türlüünden nasibimi aldım
yeri geldi hicrandım
bazı zaman kıvrandım
acının derdin kederin cinsine göre
yüreğimin katman katman derinliğinde
içten içe sessizce kıvrana kıvrana
yandım
kendimce dünya da en dertli kederli
çilekeş çaresiz dost'u olmayan
insandım düne kadar..
yanılmışım .
bana musallat olanları
bişey sanmışım
onca yaşadıklarım
hak etmediklerim
az değildi çektiklerim
mum gibi eridiğim
inim inim inlediğim de
oldu..
Lakin..! düne kadar..
Gecenin bir vakti
gözlerim yorgun düştü
uyumaya hazırlık..
okuyup üfleyip
daldım yatağa
işte o an..
ömrümce unutamayacağım
içime saldığı acıyı yangını
asla tarifile anlatamayacağım
yan komşudan gelen
yüreğimi delen
benliğimi lime lime eden

anacığını yeni kaybeden
ölümün ne olduğunu bilmeyen
sekiz yaşında
masum öksüz yavrucağ
belli ki uykusu gelmiş o' da yatacak ama yok yanın da
onu sarıp öpüp koklayacak
ninni söyleyerek uyutacak
annesi..
işte o an ..
babasına seslendi..
hıçkırıklar boğazına düğümlendi
- Baba hani annem yine gelmedi
baba sen demiştin hani
annen ölmedi..
babaaa..babaa..
peki hani annem neden gelmedi
yavrucağın bu çığlıklarını
duyduğum an..
içime bir ateş düştü
öyle bir ateş ki..
bugüne dek..
iharetin dost kazığının
yalnızlığın çaresizliğin
akılları izanı zorlayan
ne varsa ..
acı adına dert keder adına
hepsini yaşayan benliğime yüreğime..
bir ateş düştü ki..
cayır cayır yanıyorum
nefes alamıyorum
tirtir titriyorum
hüngür güngür ağlıyorum
Aman ALLAHIM..
bu nasıl bir feryat..
biçare yavrucağ..
annesizliğe nasıl dayanacak
hıçkırıklara boğulmuş
bu öksüzün başını göğsüne alıp
saçlarını okşayıp

susturacak.. kiimm..kiimm..
bu yavrucağı uyutacak..
ya
sabah olduğun da..
Aman ALLAHIM..
varmı bu çığığa
dayanacak..
kalmadı bende güç
daha yazacak..